

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2011. január

XVIII. évf. 1. szám

Jézus első gyógyításáról szóló híradást olvashatunk Márk evangéliumának ebben a szakaszában. Gyógyulás, amelynek sajátosságait érdemes alaposabban átgondolnunk, mivel így könnyebben igazodunk el napjaink történéseiben. A zsinagógában tanító Jézus „álmétkodást” vált ki hallgatóságából, „mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, nem pedig úgy, mint az írástudók.” Más evangéliumok is megemlítik a Jézus tanításakor érzett hatalmat. Az álmétkodás mellett kérdések is megfogalmazódnak: Mi közzünk hozzád....? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Milyen új tanítás ez? Az első két kérdést az éppen ott levő gonosz lélektől megszállott ember kiáltja. A másikat a zsinagógában levő gyülekezet tagjai.

Ebből egyértelművé válik, hogy Jézus hatalma mindenekelőtt színvallásra és hitvallásra készítet. Nem engedni, hogy csupán álmétkodjunk, Jézus közelében döntésre kell jussunk. Az ígét olvasó ember azonban tudja, hogy a világ is igyekszik sok csodálkoznivalót és bámulatos (látványos) dolgot kínálni nekünk, hogy elbizonytalanítson Jézus kilétét illető döntésünkben. Lapozzuk fel Mózes 2. könyvét, s olvassuk el, miként utánozzák a Mózes és Áron által tett csodákat a fáraó papjai és tudósai. Napjainkban, e megtévesztő láttatásban nagy része van a világi hírközlő eszközöknek, az ú.n. „médiának”, amelyek naponként adnak lehetőséget ámulatra, szörnyülködésre, kétségbeesésre, megbotránkozásra és még sok mindenre, elhithetve milliókkal, hogy hatalmuk van az emberek fölött. Hogy milyen ez a hatalom, és kié ez a hatalom, azt nem nagyon kérdik. Pedig ez a hatalom nagyon sokszor a kegyetlenül önző pénzvilág hatalma, amelynek az a célja, hogy magához láncoljon és

Gyorsan terjedő hír

Márk 1,21-28

elhitesse velünk, hogy minket igazán csak az érdekelhet, amit ő tár elénk. Csak az az igazán fontos, amit ez a hatalom tart fontosnak. Csak azért érdemes igazán erőt, időt és életet áldozni, amit

ez a hatalom tart értékesnek.

Jézus tanításának hallatán a „megszállott ember” felkiált, s ezt mondja:

Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus?

Folytatás a 2. oldalon

Szeretetnaptár 2011

A deregnyői Református Gyülekezet gondozásában 1995-től évről évre gazdagabb tartalommal jelenik meg a Szeretetnaptár, melynek első évfolyama még 1925-ben, Munkácson lett kiadva. Hosszú szünet után - 1938-1995 - először 150 oldalon néhány fényképpel illusztrálva jutott el ismét az érdeklődő egyháztagokhoz. A 2011-es Szeretetnaptár már 258 oldalon több mint 360 fényképpel számol be a Szlovákiai Református Keresztény Egyház éves szolgálatáról. Géresi Róbert püspökhelyettes igei bevezetőjét és éwertékelőjét mindennapi igei üzenet követi a Magyar Református Egyház bibliaolvasó kalauza szerint. Molnárné Miklós Malvin minden hónapra gyerekek számára készített tanulságos igei összefoglalókat. Mint minden évben, egy hosszabb tanulmány olvasható a kiadványban. Ezúttal Kis Endre József: A felvidéki magyarság évszázadaiból című munkája világít rá történelmünk fontos eseményeire. A gazdag egyházmegyei és gyülekezeti beszámolók mellett egyházi szervezeteink - börtönmisszió, nőgyeület - tudósítanak tevékenységükről. A Szeretetnaptár elmaradhatatlan része református egyház évenként megújuló címtára.

Csoma L

Kedves Olvasóink! Mivel többen is igényelték, így a Református Újság év közben is megrendelhető. A Református Újság továbbra is 16 oldal terjedelemben fog megjelenni, januári számunk 12 oldalon jelent meg, mivel a decemberiben 20 oldalon át közzöltük cikkeiket. -szerk.-

Ez a kérdés az önvizsgálat kérdése, amelyet jó önmagunknak is feltennünk naponként. Csak beszélünk rólad, vagy engedelmeskedünk is szeretetre, megbocsátásra, könyörületre tanító szavaidnak? Cselekedjük akaratodat, vagy csak mímeljük, hogy követőid vagyunk? Életünk Uraként viszonyulunk hozzád, vagy csak egy lehetséges segítségnek tartunk a sok közül? A megszállott ember színvallása folytatódik:

Azért jöttél, hogy elveszíts minket?

A tisztátalan lélektől megszállott ember szavait hallók azt hihetnék, Jézus egy emberfeletti, de embertelen hatalom birtokosa, aki könyörtelenül leszámol azokkal az emberekkel, akik nem hódolnak neki. Ez azért van így, mert a tisztátalan lélek, a Gonosz mindig féligazságokkal próbál megtéveszteni. Miközben emberszeretettel ámit, az embert igyekszik elveszíteni. Miközben önmaga önző hatalmát akarja

megtartani, Jézus embert mentő hatalmát igyekszik lejártni, kegyetlen, pusztító hatalomként láttatva azt.

Végül eljut Jézus kilétének megvallásához:

Tudom rólad, hogy ki vagy: az Isten szentje.

Ez azonban nem hitvallás, hanem tényközlés. A hitvallást ugyanis megbánás és bűnvallás kellene, hogy megelőzze. A tisztátalan lélek azonban elzárkózik Jézustól, csúsztatva félrevezet még akkor is, amikor tudja, ki áll előtte, és milyen hatalma van a Názáreti Jézusnak. Tudja, hogy neki valójában nincs lehetősége e hatalom feletti győzelemre. Az Isten szentje ugyanis nem alakoskodik, hanem gyógyít, s megszállott ember nem hal bele a gyógyításba, hanem megszabadul a rákényszerített gonosz állapotától. Az Isten szentje nem üres látványosság és hazug láttatást mutat nekünk, hanem az örök élet értékeinek meglátására tanít

minket.

A zsinagóga gyülekezete megdöbbenéssel kérdez:

Milyen új tanítás ez?

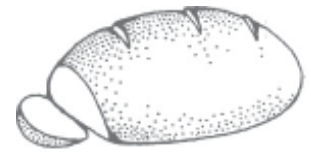
Jézus hatalommal parancsol a tisztátalan léleknek. De nem hatalmaskodik az ember felett. Azok engedelmeskednek neki anélkül, hogy bármit is tethetnének a Jézust hallgatók az őt elfogadók ellen.

A hír pedig gyorsan terjed mindenfelé. Miközben körülöttünk zajong a világ hatalmát féltve, miközben oly sokan csakis a látványosság és láttatás bűvkörében érzik jól magukat, mi legyünk Megváltónk értünk hozott áldozatának, üdvözítő hatalmának hűséges bizonyágtevői az Új Évből is. A Református Újság 18. évfolyamával is e küldetésnek szeretnénk eleget tenni lapunk szerkesztőivel, hűséges tudósítóival és olvasóival együtt. Adja a Mindenható, hogy így legyen!

Csoma László

Nemcsak kenyérről él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 52. része

Az ÚR kegyelméből a Jeremiás próféta nevével jelzett könyv utolsó fejezetéhez érkeztünk. Ezt a fejezetet is úgy kell olvasnunk, mint ismeretlen szerző (szerzők?) munkáját. A Jub. kommentár szerint Jeruzsálem elstének történetét „Jeremiás könyvének végső egybeszerkesztője a 2Kir 24:18–25:21 és 27–30. verseiből vette át. Nem iktatta ide 2Kir 25:22–26-ot, mivel Gedáliás helytartóságának történetével Báruk emlékiratai már részletesebben foglalkoztak. 2Kir-hoz viszonyítva új adatot tartalmaz (Jer 52:28–30), amely a fogságba hurcoltak számára vonatkozik. ...Itt csupán annyit jegyezzünk meg, hogy az említett fejezeteknek az átvételével Jeremiás könyve szerkesztője a próféta ítéletes ígéinek a beteljesedését kívánta még egyszer hangsúlyozni.”

Első gondolatunk talán ez, lehet-e egy ilyen beteljesedett próféciáról elfeledkezni? Szívesebben írnám azt, hogy nem. De a valósághoz az áll közelebb, amit nem szívesen, de le kell írnom: Igen! Mert mit tudunk saját történelmünk sorsfordító eseményei-

ről? Tatárjárás, mohácsi vész, világosi fegyverletétel? Vagy Trianon, vagy a kitelepítés, az egypártrendszer és kiszolgáltatottjainak, de kiszolgálóinak is a félelme..., szinte kívánja az ember a feledést. „Csak a szépre érdemes emlékezni, vagy jobb a dolgokat óvatosan nézni... Erről már nem érdemes beszélni, mert rég volt ...” –mondják a rohanó idők által megfertőzött emberek. És keresztyénekként mit ismerünk a Bibliából? S amit igen, azt mindenki? Vagy inkább kevesen és azt csak, hogy most jó, vagy most rossz az ÚR velem? Pedig az ÚR beszélni akar velünk is. De csak úgy érthetjük meg üzenetét, ha megismerjük, hogy másokhoz hogyan szólt. S amit mondott, mennyire vált valóra akkor, s mennyire időszerű ma. A keresztyénség is, de az Istenbe vetett hit is párbeszédre alapuló hit. (Krisztus nem ok nélkül tanít imádkozni...) Csak a pogány vallásokban található párbeszéd helyett bűvészkedés, varázslat. Tehát nagyon is elfogadható a Jeremiás könyvét egybeszerkesztő(k) gondolata, hogy ezzel is hangsúlyozzák a prófécia beteljesedését, valóra válását,

az ÚR kijelentésének hiteles voltát. Hogy Isten népe ne feledkezzen meg az Úrról.

A fogságba hurcoltak számát illető közlésekről azt mondhatjuk el, hogy nem annyira a mennyiség mint inkább a minőség jelzi azt a veszteséget, amit az otthon maradtak éltek át a foglyok elhurcolása után. De a számokra nézve is kétféle forrás áll rendelkezésre (A. Novotný: Biblický slovník). Babiloni források szerint annak a hadjáratnak eredménye, amelyet Szanhérib vezetett, aki a 2Kir. 18:13 szerint „Ezékias király tizennegyedik évében felvonult Szanhérib, Asszíria királya, Júda összes erődített városa ellen, és bevette azokat.” mégpedig Kr. e. 701-ben, bár Jeruzsálemet nem foglalta el és visszavonult, de 200 ezer foglyot küldött fogságba.

Ezt megelőzte III. Tiglat-Pilézer (746–728) támadása Izráel ellen. 733-ban elfoglalta Izráel nagy részét és lakóit fogságba vitte (2Kir. 15:29).

Aztán Samária ostromát (2Kir. 17:3) kezdi meg V. Salmaneszer asszír király Kr. e. 725 körül. Samária lakói

ugyan három évig ellenálltak. Sőt V. Salmaneszter nem is érte meg a város elfoglalását, mert egy asszíriai belső felkelés alkalmával megölték, de utóda, II. Sargon elfoglalta a várost Kr. e. 722-ben. A lakosság befolyásos részét fogságba vitték. A király felirata szerint 27 290 embert vittek el fogságba.

Első deportálás (Kr. e. 587-ben, 2 Kir. 24,8-17) idején a foglyok száma így alakulhatott: 10 000 Jeruzsálemből, 3023 Júdából (Jer 52:28), ezer mesterember, összesen: 14 023. Közülük 7000 hadviselésre alkalmas ember volt.

Egy hónappal a város elfoglalása után pedig – valószínűleg Nebukadeccar parancsára, aki ismerte a Jeruzsálemhez és a templomhoz fűződő zsidó reménységet – a testőrparancsnok Nebuzaradán felgyújtotta a templomot, a palotát és a Jeruzsálemben levő palotákat. Lerombolták a várfalakat. A városban maradtakból és a szökevényekből új fogolyszállítmányt küldtek Babilonba Kr. e. 587-ben. Csak azok maradhattak, akiknek a gazdasági munkák végzése szempontjából hasznát vehették. A Novotný szerint ezzel a deportáltak száma elérte az 50 000 főt. S tegyük hozzá ismét, a vezető, a művelt, a gazdaságot irányító és a mesterségben jártas emberek eltávolítása volt a cél, hogy az ország politikai és gazdasági erejét megsemmisítsék. Hogyan oldották meg a válogatást? Nem tudjuk. Csak sejthetjük, hogy egymást jelentették fel, abban reménykedve, hogy magukat megmenthetik. Vagy az említett személyek kivégzése miatt úgy megrettentek, hogy maguk jelentkeztek, csak hogy életben maradjanak.

A templomból elvitt tárgyakról közölt lista alapján képet nyerhetünk a zsidó rézművesek szakértelméről. De ne gondoljuk, hogy csak rézzel tudtak bánni. Mert olvashatjuk, hogy az arany és ezüst díszeket már korábban eltávolították, ugyanis Szanhérib háromezred talentum ezüstöt meg harminc talentum aranyat vetett ki hadisarcként Ezékiásra, Júda királyára. (2Kir. 18:14-16) A veszteségek felsorolása nem tér ki Jeremiás személyére.

A 44. részben elbeszélteken kívül nem hallunk többet Jeremiásról. Isten szavának fontossága mellett az ember személye eltörpülhet. Talán, mert az összeállító(k) szerint a küzdelem, amelyet egy életen át folytatott honfitársaival, látszólag eredménytelen volt. De nem is várt Ő embertől elismerést,

jutalmat. Az Isten által rábízott ige, amelynek végig hűséges hirdetője volt, mégsem „tért vissza üresen” (Ézs 55:11), hanem nemzedékeken át formálta és formálja Isten népének gondolkodását. S reá is vonatkozik bi-

zonnyal az Ige: „Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságok lesz tiz napig. Légy hú mindhalálig, és neked adom az élet koronáját. (Jel. 2:10).

Ima:

Mindenütt jelenvaló ÚR, örökkévaló Atyánk a Jézus Krisztusban! Megköszönjük hogy Igéd igazságának megismerésében előbbre vittél minket, hogy Szentlelked által munkálkodtál azért, hogy lássuk, aki Benned bízunk, Neked engedelmeskedik, annak emlékezete áldott. A világ fiai a Kísértőnek szolgálva mulandó kincsekért hadakoznak, de aranyaikkal együtt múlnak el. Aki Téged hallgat, Neked szolgál, az Krisztus által megváltást nyer, s örök élet jutalmát veszi. Köszönjük, hogy Fiadat adtad örök kősziklának, akire bízva építhetjük napjainkat, mert jót cselekedve országod dicsőségét munkáljuk vele. Ha pedig válságban forgunk és Krisztusunk nevében Hozzád kiáltunk, légy segítségünkre. Szenteld meg Urunk az Ige világosságával lelkünket, a szeretet gazdagságával szívünket, hogy a hit útján követve Megváltó Krisztusunkat tieid maradjunk életünkben, halálunkban, s megláthassunk egykor szent országodban Jézusunkkal együtt!

Ámen.

- id. f.-

B I B L I A O L V A S Ó			
u e z é r f o n a l			
1.	K.	Ézs 23	Mk 6,53–56
2.	Sz.	Ézs 24	Mk 7, 1–9
3.	Cs.	Ézs 25	Mk 7,10–16
4.	P.	Ézs 26	Mk 7,17–23
5.	Sz.	Ézs 27	Mk 7,24–30
6.	V.	Ézs 28, 1–15	Mk 7,31–37
7.	H.	Ézs 28,16–29	Mk 8, 1–10
8.	K.	Ézs 29, 1–16	Mk 8,11–21
9.	Sz.	Ézs 29,17–24	Mk 8,22–26
10.	Cs.	Ézs 30, 1–18	Mk 8,27–33
11.	P.	Ézs 30,19–33	Mk 8,34–38
12.	Sz.	Ézs 31	Mk 9, 1–8
13.	V.	Ézs 32	Mk 9, 9–13
14.	H.	Ézs 33, 1–12	Mk 9,14–24
15.	K.	Ézs 33,13–24	Mk 9,25–29
16.	Sz.	Ézs 34	Mk 9,30–37
17.	Cs.	Ézs 35	Mk 9,38–41
18.	P.	Ézs 36, 1–10	Mk 9,42–50
19.	Sz.	Ézs 36,11–22	Mk 10, 1–12
20.	V.	Ézs 37, 1–20	Mk 10,13–16
21.	H.	Ézs 37,21–38	Mk 10,17–27
22.	K.	Ézs 38, 1–8	Mk 10,28–34
23.	Sz.	Ézs 38, 9–22	Mk 10,35–45
24.	Cs.	Ézs 39	Mk 10,46–52
25.	P.	Ézs 40, 1–11	Mk 11, 1–11
26.	Sz.	Ézs 40,12–31	Mk 11,12–19
27.	V.	Ézs 41, 1–16	Mk 11,20–26
28.	H.	Ézs 41,17–29	Mk 11,27–33

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

Amerikai reformátusok adományai karácsonyra a világ különböző részeire

Az Amerikai Református Keresztény Egyház karácsonyi adományakciót hirdetett a világ különböző részein szükséghelyzetben élők megsegítésére. Az akcióhoz az USA-ban és Kanadában lehet elsősorban csatlakozni.

Az Amerikai Református Egyház (CRCh) több mint 40 országban működtet segélyprogramokat. Ők azok, akik főként holland származású kálvinista egyháztagságukkal rendkívül szociális módon élnek és gyakorolják református hitüket. Rádióadásokkal több mint 200 országba juttatják el az örömhírt kilenc nyelven. 1876 óta működtetik Grand Rapidsben a híres Kálvin Kollégiumot. Világmissziós Szolgálatuk idén karácsonyra négy kiemelt helyre hirdetett meg célzott adományozást. Kelet- és Dél-Afrika számára „Saját Bibliám” néven bibliaadományozást hirdetett.

Főként a Kenya, Uganda és Dél-Afrika területén élőket kívánják saját Bibliához juttatni. Ezt az ún. Fülöp-projekt keretében végzik. Aki 20 dollárt adományoz, az 5 Bibliát juttat a rászorulóknak. Nyugat-Afrikában a 32 milliós fulani muszlim közösség a célcsoportja a következő akciónak, melynek keretében könyveket és kazettákat szeretnének eljuttatni hozzájuk. Ezek a keresztyénséget mutatják be nekik. 9 dollárral már 3 könyvet és egy kazettát adományozhatnak. Haiti a következő célterület, ahol elemi iskolai tanulmányokat, illetve egyházi iskolákat szándékoznak ünnepi akciójukkal segíteni.

A lakosságnak több mint 80%-a a szegénységi ráta alatt él, a gyermekek iskoláztatása igen nagy teher a családoknak. A Keresztény Nevelés Haiti Konzorciuma segít az oktatásban, a tanárok felkészítésében, és a bibliai látások továbbadásában Isten szeretetéről. 58 dollárral egy teljes osztály felszerelését és az oktatási rendszerben tartását lehet segíteni. A nyugat-afrikai börtönökben elzárta napi egyszeri étkezéshez juttatását célozza a következő projekt. A fogvatartottak a misszionáriusok és családjuk könyörületére, illetve segítségére vannak utalva, hogy egyáltalán ételhez jussanak. Nagyon hiányos egészségügyi ellátásuk van, egy kis szellőzőnyíláson át jut be zárkájukba a napfény, és cementpadlón alszanak. 29 dollár adománnyal 20 fogvatartott egyheti étkeztetését lehet biztosítani.

(crcna.org.usa - 2010-12-19 - dr. békefy-röhrig klaudia - reformatus.hu)

Lelkészképzés az európai protestáns egyházakban

November 18-21. között került sor Bécsben az Európai Protestáns Egyházak Közösségének (GEKE/CPCE) 2. nemzetközi tanácskozására a lelkészképzés tárgyában.

Az ökumenikus szervezet 2006. szeptemberben, a budapesti nagygyűlésén döntött ennek a lényeges kérdésnek a tisztázása mellett, miután 105 tagegyház a Leuenbergi Konkordátum (1973) aláírásával régóta szószerű és úrvacsorai közösséget vállal egymással. Ez a lelkési diplomák és végzettségek kölcsönös elismerését jelenti.

Viszont a különböző tagegyházakban a lelkési szolgálatra való felkészítés a saját egyházi hagyományok és felsőoktatási tapasztalatok alapján történik. Az egyeztetések ill. konzultációk során nyilvánvalóvá vált, hogy nem annyira az egyetemi ill. ún. akadémiai teológiai oktatás és tudományművelés, mint inkább a gyakorlati képzés megvalósulása terén tapasztalható a legnagyobb eltérés.

A delegáltak egyetértettek abban, hogy a protestáns egyházakban a lelkési szolgálat ordinációhoz kötött egyházi hivatás, amelyet megfelelő képzés és képesítés előz meg. A lelképásztori szolgálat és a lelkesszé válás közös értelmezése továbbra sem tartja elhanyagolhatónak az egyes egyházak sajátos helyzetét és hagyományait, de néhány kritériumtól nem lehet eltekinteni. Így a lelkési szolgálatra való elhívás és felhatalmazás három alapfeltételhez kötött: a felsőfokú/egyetemi teológiai képzés, egyházi gyakorlati képzés és a személyes alkalmasság megléte. A képzés, a gyakorlati felkészítés és a továbbképzés szerves egymásra épülése teheti igazán alkalmassá a jelölteket a lelkési feladatok ellátására a protestáns egyházakban, úgy hogy az elméleti-tudományos reflexió, a gyakorlat és a személyes hitélet állandó szerves egységben marad egymással.

A konzultáció egész sor ajánlást fogalmazott meg a tagegyházak számára, pl. az egyes oktatott teológiai diszciplínák összefüggéseinek átgondolása és érvényesítése, továbbképzések intenzívebbé tétele és nemzetközi tapasztalatainak kicserélése terén, a speciális munkaterületek és az interdiszciplinaritás figyelembe vétele mellett. A dokumentum az ökumenikus szervezet 2012-es firenzei nagygyűlésén kerül végleges megvitatására és elfogadásra.

A 23 országból érkezett tagegyházak képviselőinek sorában a magyar protestáns egyházak részéről Erdélyi Pál (Szlovákiai Református Keresztény Egyház), Fazakas Sándor (Magyarországi Református Egyház), Kiss Jenő (Romániai Református Egyház) és Szabó Lajos (Magyarországi Evangélikus Egyház) teológiai tanárok vesznek részt a munkafolyamatban.

Lásd: <http://www.leuenberg.net>

GYÜLEKEZETEINK életéből

Kálvinnal Felvidéken

Ádvent első vasárnapjának délutánjára a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Barsi Egyházmegyéjéhez tartozó Nagyölved egyházközségbe egyházi és felvidéki sajtó honlapok Kálvin előadást hirdettek.

A délelőtti istentiszteleten Dr. Békefy Lajos református börtönlelkész, a Presbiter főszerkesztője hirdette az adventi örömezenetet. A délutáni alkalmon Antala Éva helybeli lelkész nő köszöntötte a vendégeket, közöttük a szomszéd gyülekezetek lelkészeit, presbiterait és híveit, köztük Fülöp Sándor lelkészt, az egyházmegye esperesét és lelkész feleségét. Kálvin és a nők címmel a vendéglelkész tartott 28 kivetített képpel illusztrált előadást reformátorunk gazdag kapcsolatrendszeréről, aki a korabeli fejedelmi udvarok hitújítás iránt elkötelezett nagyasszonyainak vagy a hitük miatt üldözött, bebörtönzött hugenotta asszonyoknak írta bátorító, lelkigondozói leveleit. Közben megismerhettük Kálvin igehirdetéseit, kommentárjait alapján a bibliai nőkről,

példaadó szolgálatokról alkotott, korát meghaladó nézeteit. A nagy érdeklődéssel kísért előadást követően Dr. Békefy-Röhrig Klaudia lelkész nő röviden beszámolt a női világimanap több, mint 100 éves történetéről, majd a 2011. évi, a chilei asszonyok által előkészített világimanap témájáról adott tájékoztatást néhány szép diakép kíséretében. Szó esett még a chilei földrengés és bányakatasztrófa során megtapasztalt világméretű keresztyén szolidaritásról, illetve arról, hogyan formálódtak a bányászok a 700 méteres mélységben katasztrófa-, és sorsközösségből hitközösséggé, imaközösséggé, s miként olvasták a nekik lejtuttatott kis Újszövetséget naponta többször is. A vendégelőadók átadták a jelenlétüknek a Magyar Presbiteri Szövetség üdvözlését a Presbiter c. lap 750 példányát, valamint azt a néhány füzetet, ami presbiteri, gyülekezeti feldolgozásra, tanulmányozásra alkalmas módon dolgozza fel hat leckében Kálvin életét és teológiájának hangsúlyos üzeneteit. - Nagyölved és református egyházközsége a Nyugat-szlovákiai Kerület Lévai Járásának dél-nyugati csücskében található. A Garam folyásától nyugatra, a Dunától északra a hajdani Esztergom Vármegye észak-nyugati részén, a garami hátság dimbesdombos területén terül el, a Kisalföld része. A régészeti

ásatások alapján a kelták már Kr. e. 1200 körül letelepedtek a környéken. A falu régi nevét onnan kapta a szájhagyomány szerint, hogy határát a régmúltban hatalmas mocsaras nádas borította, melyben sok ölyv tanyázott, nádölyvek (az út mentén ma is látni nem egy ölyvet a fák magas ágain). Ebből származott aztán az Ölyved név és lett az évszázadok folyamán Nagyölved. A faluról az első írásos emlék, amely még a települést puszta földterületként említi, 1282-ből származik. 1295-ben már az esztergomi érsek birtokában találjuk a falut, ezután az érsekség közelségének köszönhetően a keresztyén közösség egyre jobban erősödik. A mohácsi vész után a falu Mező Ölved néven szerepel, ez időben tűzként terjednek ott Luther és Kálvin tanai, a falu lakosságának majdnem egésze áttért a református vallásra. A helyi református gyülekezet keletkezését pontosan nem tudjuk, de már a 17. század első felében háborgattatt Pázmány gazdatisztjei által. A 18. században elkobozták vagyonát, az elkobzott református egyházi javakból erős plébániát hoztak létre. Ez időben a falu lakosai nagyrészt rekatolizáltak, vagy kivándoroltak. Ekkor az egykori virágzó reformátusság annyira megfogyatkozott, elgyengült, hogy az 1784-ben készült királyi leirat már csak a maradványait találta az egykori tekintélynek. A jelenlegi református templomot 1781-ben kezdték el építeni és 1791-ben már a hívek szolgálatában állott. Tornyt 1810-ben építettek hozzá. A lelkészlak 1840-ben épült, melyet 1871-ben tetemesen átalakítottak. A valamikori harangokat 1700-ban öntették, ezeket elvitték a háborúba. A jelenlegi harangokat a gyülekezeti tagok 1921-ben öntették. A templomot 1906-ban átalakították, ekkor karzatokat is építettek bele. 1913-ban szép hangú orgonát szerzett be a gyülekezet, mely még a mai napig használatban van, igaz már nagyon rossz állapotban. A II. világháború alatt is megsérült a templom, a károkat 1951 és 1955-ben tette helyre a gyülekezet. A templom felújítására fennállásának a 200. évfordulója adott alkalmat, mikor a gyülekezet igyekezett azt rendbe hozni. A parókia felújítása már 8. esztendeje folyamatban van, a legnagyobb felújítási munkálatokat a 2005-2006/08 esztendőben végezték. A Nagyölvedi Református Egyházközség a Barsi Egyházmegye anyaegyházközsége, élni akaró gyülekezetként munkálkodik. **(drb-rkl)**

Megnyílt a Jó Pásztor Háza Perbenyikben

A természet is ünneplő, fehér ruhába öltözött advent harmadik vasárnapján 2010 december 12-én. Ekkor került sor Isten kegyelméből a hatévi kitartó munka, fáradozás és sok-sok elmondott imádság után a Jó Pásztor Háza, gyermek- és anyaotthon hivatalos átadására Perbenyikben. A házszentelő ünnepség áldáskérő istentisztelettel kezdődött délelőtt 11:00 órától a templomban. Szabóné Kozár Éva lelkipásztor kö-

szöntötte a megjelent lelkészeket, a támogatókat, a Nőegyesület képviselőit, a Felvidéki Farkasok motoros klub megjelent tagjait, a Magyarországról érkezett Hunyadi Rend képviselőit és az egész egybegyűlt gyülekezetet. Az ünnepi alkalmat a gyülekezeti énekek mellett az énekkar és az ifjúság néhány szavalattal tette meghittebbé. Az Isten ígését Molnár Elemér esperes olvasta fel, majd imában kérte Isten további megtartó kegyelmét. Az igehirdetést Fazekas László egyházunk püspöke végezte. A gyülekezet ezután ifj. Spisák István klarinétjátékát hallgathatta meg. A beszámolóban Szabóné Kozár Éva lelkipásztor ismertette azt a nagy munkát, amely a Jó Pásztor Házának egészen az elképzeléstől, az indíttatást adó helyzettől a több évig tartó munkálatokon keresztül, melyek az átadás napjáig történtek. Megköszönte a sok segítséget, anyagi és erkölcsi támogatást. A pénzügyi gazdálkodásról Ing-

Liszikai Marianna számolt be a jelenlevőknek. A motoros klubok nevében a Hunyadi Rend egyik képviselője és a Felvidéki Farkasok nevében MUDr. Reiter Géza beszélt az elmúlt években szervezett három alkalomról, amikor a segíteni akaró motorosok jöttek és hozták adományaikat és biztató szavaikat. A Zempléni Ref. Egyházmegye Nőszövetségének elnöknője Tóbiás Zoltánné nagy szeretettel adta át az Egyházmegyei Nőegyesület üdvözlétét és adományát. Az ünnepélyes istentisztelet nemzeti imádságunk eléneklésével végződött, majd a 264. dicséret éneklése és egy motoros fiatalember dudu játéka alatt a gyülekezet kivonult a templomból.

Néhány méterre a Perbenyik községet jelző táblától, Királyhelmece irányában van az a lakás, amely meg lett vásárolva, külső és belső felújítás, átalakítás után minden elvárásnak megfelelően lett a Jó Pásztor Háza. Ehhez az épülethez vonult ki az istentisztelet után a gyülekezet, lelkészek és vendégek. Fazekas László püspök úr megszentelő ígéjével és imával nyitotta meg az épületet. A kétszintes lakás berendezett helyiségeit minden érdeklődő megtekinthette, amely már rendelkezésére áll. A lakás várja az oda beköltöző édesanyákat gyermekeikkel. A szentelést követően a délutáni órákban a presbitérium tagjai szeretettel várták a kedves vendégeket kultúrotthon nagytermébe egy közös szeretetvendégségre.

Isten áldása kísérvé mindazok életét, akik bármilyen formában támogatták az otthon létrejöttét, hogy egy befogadó otthon teremtse mindazon embertársaink számára, „akik szintén vágyakoznak a hitre, a fényre, az ölelő, segítő kézre, hogy ott majd találhassanak barátokra és önzetlen gondoskodásra.”

Vaski Klára, katechéta - presbíter

Egy kis gyülekezet bátor kezdeményezése

Újévi koncert Iskén

Az Óesztendő utolsó napjaiban beköszöntött a kemény tél, s a mínuszoktól fagyott hó csikorog az ember léptei nyomán. Mégis sokan indultak el az Új Év második napján, hogy részt vegyenek azon a koncerten, amelyre az iskei refor-

mátus gyülekezet és önkormányzat közös szervezésében került sor. A templomban, kezdetben kevéssel van melegebb, mint a templomon kívül, de az Ungvárról érkezett Credo verséneklő együttes első dalát közetően érezhetően megváltozott a hőmérséklet. A közönség tagjai egyre inkább örültek annak, hogy a jól fűtött szoba helyett a hideg templomot választották aznap délután. Az megzenésített versek részben az iskei származású Bodnár Éva költeményei voltak, de fecsendülnek a magyar költészet több kiválóságának énekelte művei is. Magyar sorskérdések, a hit és annak megtartó ereje újra és újra útmutatóként, erősítőként szól a közönség felé. Végül az éneklésbe bekapcsolódik a gyülekezet is. Egy óra múltán nem fagyoskodik, de hitben és reménységben megerősödve megyünk a gyülekezeti terembe, ahol szeretetvendégség vár mindenkit. Egy kis gyülekezet (60 lélek) nagy kezdeményezése, amely nem mások ötletét másolja, hanem a helyi lehetőségeket felmérve a krisztusi reménységet közvetít helyieknek és mindazoknak, akik élő hittel hisznek az Ő megtartó szeretetében.

Csoma László

Református Tanulmányi Központ

Tanulmányi kirándulás Istria – Kisebbségek Európában

Az Isztriai félsziget a történelem folyamán különböző országokhoz és birodalmakhoz tartozott. Római, bizánci, német és Habsburg, olasz és jugoszláv uralom alatt is állt. Jelenleg Horvátországhoz tartozik. A második világháborút követően Titó partizánjai nem bántak kesztyűs kézzel az itt élő őshonos olaszokkal. Mintegy 300.000 olasznak kellett elhagynia a félszigetet. Az embereket elűldözték, de itt maradtak építészeti emlékeik a római kortól kezdve. Pula – Póla római kori amfiteátruma, a csodálatos bizánci bazilika Porecben, vagy a 15. szá-

zadból származó freskók Beram kápolnájában és a táj megkapó szépsége mind egy gazdag örökségről tesz bizonyosságot.

A Református Tanulmányi Központ 2011. május 25-31 között hétnapos tanulmányi utat szervez az Isztriai félszigetre.

A tanulmányi kirándulás részvételi díja 325 Euró amivel a szállás, utiköltség és reggeli – vacsora kiadásait fedezük.

Jelentkezni a 056 6282560, 0908 035 094-es telefonszámokon, vagy a csoma@copusnet.net e-mail címen lehet. A jelentkezés 100 Euró előleg befizetésével lesz számunkra kötelező érvé-

Pazin, Montecuccoli vár

nyű. További felvilágosítás a fenti telefonszámokon kapható.

Csoma László

Ladmóc - Összefoglaló az elmúlt év eseményeiből

„...keressétek először az Istennek országát és az Ő igazságát.” Mt.6.33

Újra egy megtett esztendő forduló-jához érkezünk, amikor hálat adva visszatekintünk annak el-elmúló napjaira, áldott alkalmaira.

Jó volt érezni és meglátni 2010-ben is Istenünk gondviselő és megőrző szeretetét, amellyel körülvett és megáldott bennünket, ezt a kis létszámú mára már mindössze **156 választójoggal** bíró Ladmóc - i gyülekezetet.

Adventi műsor

Gyülekezetünk életét az elmúlt esztendőben **főleg az erőgyűjtés** jellemezte, hiszen a Ladmóc-i gyülekezet 1995 óta állandó jelleggel építkezik. Először parókiát épített, majd 2005-től hozzákezdett temploma javításához, mely javítás **eddig** több mint 2 millió koronájába került. **Tartalékaink azonban teljesen kimerültek.**

Sajnálattalunkra, míg a templomunk felújításán igyekeztünk, addig a gyülekezet tulajdonában lévő régi iskola épületének a teteje megroggyant, várható volt, hogy bármikor beszakad ezért sürgősen orvosolni kellett. Gyülekezetünk gondnoka felajánlotta, hogy mivel ők bérlik az egyháztól az épületet, ezért átvállalják a felújítás költségeit és ez az összeg leiródik az évi bérleti díjából. A felújítás teljes

költségvetése 5.000,-Eur.

Mindemellett tovább folytak sokszínű és **minden korosztálynak** lehetőséget biztosító gyülekezeti alkalmaink, amelyek közül a **teljesség felsorolása nélkül** először is a gyermekek számára szervezett szombatokénti **dráma-pedagógiai foglalkozásokat** említem, amelyeken a fő hangsúlyt a szerep - és közös játékokon kívül, a gyerekek önismeretére és személyiségfejlesztésére helyeztük.

Bibliavetélkedőn is részt vettünk - Királyhelmecen - ahol gyermekeink mind a két csoportja az első helyezettek között végzett. **Anyáknapján** színes hitvalló műsorral köszöntöttük az édesanyákat, **adventkor** pedig templomi koncertet és műsort készítettünk amelyen **sor került Kálvin János emléktáblájának a leleplezésére**, amelyet gyülekezetünknek **Szaniszló János és családja adományozott** Királyhelmecről.

Evangelizációs szolgálatot már hagyományosan a karácsonyra készülve Bodrogszerdahelyen az **öregék otthonában** végeztünk, majd karácsony este gyülekezetünk közösségében szólt a **jó hír** a Megváltó születéséről, ahol kicsik és nagyok együtt dicsérhettük - közös énekkel, imával, verssel és muzsikával az **értünk született Isten Fiát.**

Kórusunk ünnepi istentiszteleteinken és egyéb hálaadó alkalmainkon szolgált - szívvvel, szájjal és lélekkel dicsérvén az Urat, akinek áldó kegyelmét érezhettük a **VIII. kórustalálkozóink** és a templomunkban kezdődő **Tokaji fesztivál** nyitó alkalmán is. Jó volt közösen átélni e talál-

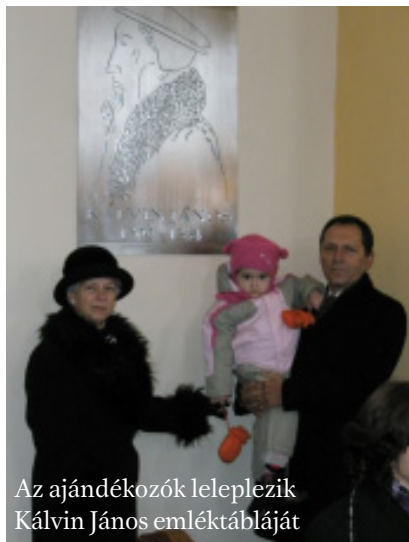
kozók lelket simogató és felemelő pillanatait.

Jelenleg hetente hét gyülekezeti alkalmunk van, amelyeken és amelyekkel igyekeztünk megszólítani minden korosztályt.

Amikor visszatekintünk a már utánnunk lévő 2010- es esztendőre, először is Istennek köszönjük, hogy ennyire megáldott bennünket, átségitett annyi testi és lelki gondon, bajon. Néki köszönjük a segítőinket, akiket ebben az esztendőben is nekünk és mellénk adott, hogy együtt szolgáljuk Őt és egymást, - ember s Isten közelben.

Köszönjük a segítségüket **mindazoknak**, akik valamilyen formában támogatták a gyülekezetünkben végzett szolgálásokat, **adakozással, jó szóval, imádsággal.**

Községünk élén eltöltött 32 évnyi polgármesteri tisztség után sajnos gyüle-

Az ajándékozók leleplezik Kálvin János emléktábláját

kezetünk gondnoka erre a tisztségre tovább már nem jelöltette magát.

Hálásak vagyunk **Bárány István** gondnok úrnak és ezúton is köszönjük hogy polgármesterként, ezek alatt az évek alatt oly sokszor segítette gyülekezetünket. **Tudjuk, hogy szívügyének tekintette a parókia felújítását, templom és iskola küldetésének a megerősítését,** hogy gyerekeink saját nyelvükön, saját falujukban tanulhassanak őseik nyelvén magyarul,- Ladmóc templomos népének pedig **47 év után** végre újra saját lelkésze legyen. Mindez gondnok urunk közbenjárásával - Isten segítségével valósulhatott meg.

A jövőre nézve pedig jó reménységgel vagyunk arra, hogy az újonnan megválasztott községi vezetőink is **átérik felelősségüket gyülekezetünkkel szemben.**

Ennek érdekében már az új év első napjaiban,- felajánlva segítségünket-megbeszélést kezdeményeztünk községünk új polgármesternőjével a további közös-gyümölcsöző és lehetséges együttműködésről, annak mindennemű lehetőségeiről.
Soli Deo Gloria. -S.I. -

Karácsonyi örömhír - az öregotthonban

Gyülekezeti otthon ünnepélyes megnyitója - Abara

Megépült, elkészült, és 2010. december 12-én, ádvent harmadik vasárnapján hálaadó istentisztelet keretén belül az abarai gyülekezet használatba vette az új gyülekezeti otthonát.

Az ünnepi istentisztelet 10.30-kor vette kezdetét, szép adventi énekekkel, a 312. dicsérettel. Az igeolvasás és ima szolgálatát Mártha Géza ungi esperes végezte, aki a 134. zsoltár szavait idézve buzdított hálaadásra.

Igehirdetéssel szolgált Géresi Róbert püspökhelyettes, aki Lukács evangéliuma 1. részének versei alapján szólt az ünneplő gyülekezethez. Ádvent lévén, a várakozás jelentőségét hangsúlyozta. Azt a várakozást, ami sajnos a ma élő keresztyén emberek életéből gyakran hiányzik. A ma embere nem szeret és nem is tud várakozni, főképpen nem hittel és reménységgel, valami magasztos cél érdekében. Ebben jár példával előttünk Zakariás pap és felesége hűséges, kitartó várakozása. Hitte ugyanis Zakariás, hogy az Úr ígérete valóság. Gyermeke születésének ígérte kapta, aki nagy lesz majd az ő népe között. Ez lett Keresztelő János, aki tudjuk, hogy az Úr Jézus útkészítője volt. A püspökhelyettes beszédében méltatta az ün-

neplő abarai gyülekezet áldozatkészségét, mert amelyik gyülekezet fizikai értelemben építkezik, akár templomot, gyülekezeti házat vagy parókiát, az számol a jövővel.

Az ígehirdetést követően a helyi lelképásztor, id. Hranó Mihály beszámolt az építkezés részleteiről. Az alapokat a 2005-ös esztendőben történt, az akkori gondnokok, Varga János és Jakab Sándor gondnoksága idején. A gyülekezet egyhangú döntése alapján határozott úgy a presbitérium, hogy szükséges egy korszerű gyülekezeti ház megépítése, ami a jövőben sokoldalúan kihasználható lesz. Az épület két év alatt tető alá került. A gyülekezet a többi munkálatot igyekezett a megfelelő módon elvégezni és befejezni. 2008-ban a templomunk nagyharangja megrepedt azonban, amelyet újra kellett öntetni, és 2009-ben felszentelésre is került.

Az Úr megsegítette az abarai gyülekezetet összefogással, rokonok, hívek hathatós segítségével. A gondnokaink és presbitereink jó példával jártak elől adakozásban, áldozatkészségükkel. Támogatóink közt tartjuk számon nyugalmazott Dr. Erdélyi Géza püspököt, aki anyagi javakkal, valamint tetőcseréppel,

harmóniummal és használt ruhák küldésével segítette ügyünket. A használt ruhák eladásáról aztán a helyi nőszövetség gondoskodott. A polgármester, Csuri Árpád, aki presbiter is egyben, gondoskodott a székek és a szükséges kavics vásárlásáról. További segítséget kaptunk az egyházmegyénktől és pályázat útján másoktól is. Csatlós László vállalkozó anyagiakban segítette a munkát az alapoktól a befejezésig. Munkájukkal, szabadidejüket feláldozva a következő testvérek éltek jó példával: Stofira Lajos gondnokhelyettes, Molnár Gyula, Szarvas Bálint, André Attila, Erdélyi Csaba, ing. Tamók Gyula presbiterek, Kováts Ferenc egyháztag, ing. André János gondnok. Isten adjon mindnyájuknak a továbbiakban is erőt, egészséget és kitartást.

A beszámolót két szavaltat követte, Bertók Eszter és Hallér Viktória előadásában, akik ezután virággal köszöntöttek a vendégeket. A nyugalmazott püspök rövid beszédben köszönte meg a meghívást, és az Úr áldását kérte a további munkálatokra.

Ezután ing. André János gondnok ünnepélyes keretek között üdvözölte a vendégeket a gyülekezeti ház aajtájában, ahol név szerint felsorolta az támogatókat, végül pedig arra kérte a püspökhelyettes urat, hogy áldja és szentelje meg a gyülekezeti házat. Ezután a meghívottak szeretetvendégségen vettek részt, ahol Mártha Géza esperes köszöntötte a lassan nyugdíjba vonuló helyi lelképásztort, id. Hranó Mihályt, aki 37 év után fejezi be szolgálatát. Az esperes Isten áldását kérte a lelképásztor és a gyülekezet további életére.

Mindezért legyen Istené a dicsőség!

Id. Hranó Mihályné, Abara

Az új év kezdetén vagyok! És akkor...?(!)

„Vessétek le a régi élet szerint való óembert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott; újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett.” (Ef. 4, 22-24)

Valójában ezt szeretné tenni a világ embere is a maga módján, amikor mindenféle újévi fogadalmakat tesz saját megjobbítására, vagy az épp „sláger” feltűnési viselkedéssel sodródva, magára felhívva a figyelmet, kitalálni valami mondvacsinált okosságot, amit saját maga is csak addig hisz el, amíg nem kerül az adott dolog kísértése alá először, másodszor, harmadszor, és talán már kicsit engedhetünk is, de ha még nem, akkor negyedszerre már ismét teljes az ördög győzelme. Hogy miért? Mert mindezt csakis emberi erővel próbáljuk meg elérni, és „Mit tesz Isten...?” c. felhőborító, káromkodásnak mondható „égbe-kiáltással” megyünk fejfel a saját magunk által felhúzott falnak.

Pedig kivilágíthatna már a fejünk felett az a kis villanykörte, és észrevehetnénk végre, hogy sokszor csak egy rosszul megírt színdarabot játszunk, aminek sem a szövege, sem a hangulata, sem a mondanivalója nem megfelelő. A színpadon „erőlködve” előadjuk a jól betanult szerepet, melyet a nagyközönség megszokásból tapssal „jutalmaz”, azonban az igazi siker elmarad, mert nem volt sem meggyőző, sem dicsőretre méltó, de ha már végigültük, mindegy. Erről van szó: sokszor csak sodródunk az árral; vagy színészkedünk, mert ezt teszi mindenki és ezt várják tőlünk is, vagy épp nem teszünk semmit, csak ülünk és tapsolunk a tömeggel, ahelyett, hogy mernénk vállalni igazi arcunkat, vagy épp felállnánk és nem hallgatnánk tovább sem az erőlködést, sem a jutalmazást. S miután ezt meg mertük tenni, kilépve a színházból vegyünk nagy levegőt, húzzuk össze a kabátunkat, tegyünk egy nagy sétát a friss levegőn, és kérjük a jó Istent, hogy akkor most, most segítsen őszinte alázattal levetni az óembert, és felöltözni az újat, hogy a csalárdság és gonosz kívánságok dermedt hidegéből átléphessünk abba a szívünket és lelkünket is melengető hajlékba, ahol felöltözhetjük azt az új embert, aki az Ő tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett. Ekkor köszönthet csak ránk az igazi új év, ekkor világozhat legszebben a lámpás fénye, mint azt az egyik ismert gyerekekünk is mondja:

„Kis szívem, kis szobám, Nincsen lámpás benne,
Oly sötét, mint az éj, Fényes, hogyan lenne?

Arra jár a király, Ő hoz tiszta lámpást,
Szívembe világít, És ott vajon mit lát...?

Sok a szenny, a szemét, A kicsi szobában,
Szomorú a király, Amikor meglátta.

Menj oda Ő hozzá, Hogy Ő megtisztítson,
Vérével megmosson, Üdvösséget adjon!”

Az általános gond csak az, hogy az ember sokszor nem képes, vagy épp nem akar különbséget tenni a valódi és a megíjászott élete közt. Sokszor úgy gondolja, hogy ez az, ami igazán az ő osztályrésze, ez a helyes út, így lesz mindenkinek a legjobb, de főleg neki. Azonban valami nagyon nincs rend-

ben, és ehhez nem kell nagyon szélsőséges eseteket elképzelni. Vegyük csak az új év első napját, mely messzeföldön híres kapcsolatban áll az ünnepélyes fogadalomtétélekkel. Január elsejétől többé nem gyűjtök rá, nem eszek több brokkolit, hente csak egyszer iszok szilvapálinkát, és soha többé nem bántom meg Pistát! Először: soha ne mondd, hogy soha, mert Isten útjai még-messzebbföldön kifürkészhetetlenek. Másodszor: rengeteg időt és energiát spórolsz, ha a sok babona és „szorítok” helyett összeszeded két kezed, és kéred a Mindent, hogy segítsen rátalálni a helyes útra és azon járni, segítse meg a barátodat a vizsgán, apukádat a hazavezető úton, és segítse abban is, hogy ezt az új évet úgy kezd, folytasd és majd fejezd is, hogy felismerd az Ő Akaratát és megpróbálj aszerint élni.

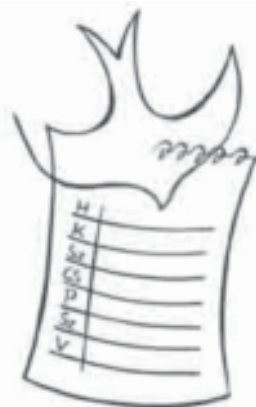
Mindezzel nem azt akarom mondani, hogy nem kell határozottnak lenni, döntéseket hozni, határokat szabni magunknak és másokkal szemben, mert ha már úgyis Isten akarata érvényesül, akkor feleslegesen miért strapáljam magam, hanem azt szeretném útravalóul átadni, hogy ha egyszer határozunk, döntünk és szabunk, akkor párosítsuk mindezt a felelősséggel,

hitünkkel, ép ésszel, néha kicsit merészebben, néha kicsit visszafogottabban, de semmiképp ne feledkezzünk meg arról, hogy céltudatosan, átgondoltan, tiszta és nemes szándékkal cselekedjünk, s a cselekedet mellett gondolatban foglaljuk imába annak pozitív megvalósulásának óhaját. „Mert aki kér, mind kap...” (Mt 7, 8)

Beléptünk 2011. kapuin, azonban nem csak január elsejével kezdődik valami új. Karácsony ünnepén Krisztus világra jöttére emlékezhetünk, Aki örökké ugyanaz, de mégis mindig időszerű. Új kezdet a karácsony csodája is, az emberek ilyenkor mégsem tesznek fogadalmakat, a média sincs elárasztva az újabbnál újabb megtérési szenzációkkal... Miért? Mert ennek nincs

hagyománya, nem lesz tőle híres az ember, nem fogják érte „dicsőíteni”? Lehet, de ne is tegyék, ugyanis ha embereknek akarunk tetszeni, akkor emberektől várjuk a jutalmat is. („Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” – mutatja a falinaptárom január hónap „mottójaként” eme mondatot.) Viszont ha Istennek tetsző életet szeretnénk élni, akkor az új évet nem a megszokott és elhíresült módon kellene kezdenünk, hanem lelkünkben próbáljunk helyet készíteni az új-nak. Ne egy ünnepnap szabja meg a fordulat idejét, hanem hallgassuk meg a bibliai tanítás szerint ketyegő belső órákat, hallgassuk a másodpercmutató apró mozdulatait, és ne hagyjuk, hogy a toronyórak harangjai elnyomják azt, ami valójában életünk mozgatórugója kellene, hogy legyen. Igaz, az embernek sokszor a saját egoizmusa, saját érdekei fontosabbak, mint hogy esetleg Ő dicsőítsen Valakit, Aki élete Ura lehet, és Aki bár nem fogja címlapokon „sztárolni”, de közelebb engedi országához, ha mi is beengedjük hétköznapjainkba, hogy Ő segítsen boldogulni ebben a zűrös, sokszor nehezen érthető, nehezen elviselhető világban!

Nem szabad hagynunk, hogy a világi mókuserkekben élő, művilég táplált törvénytíprók diktálják az iramot, hogy az legyen a mérvadó, amit nap mint nap látunk a televízióban,

Igazság, ami életünk főcímdala kellene, hogy legyen, hogy amikor majd „lepereg életünk filmje”, vissza-visszacsengjen az ismerős dal, és büszkén, de alázattal állhassunk majd Atyánk elé! Igyekezzünk megtenni mindent, hogy levessük az őembert, és felöltözzük az újat azért, hogy egyre jobban megismerjük Őt (Kol 3, 10b).

Adja a Jó Isten, hogy tudjunk belső új évet ünnepelni, a belső órát követve élni az év minden napján, színészi tehetségünket kiélni a felebaráti szórakozásban, azonban az Élet

Koronáját sohasem filmfesztiváli nyereménynek tekinteni. Ennek jegyében kívánok Új-at a Te életedbe is:

„A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsétek egymást zsoltórokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek. Amit pedig szóltok vagy cselekesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek őáltala.” (Kol 3, 16-17)

Csoma Annamária

Várjuk az Urat

Várhosszúrét a Szoroskó lábainál fekvő falu nagyrészt katolikus vallású lakossal. Mudi Róbert és neje Mudi Henrietta Judit nemrég alapította meg és viseli gondját a maroknyi református gyülekezetnek. Az idei adventi evangelizációs alkalmakat az ottani kultúrházban tartottuk december 8,9 és 10-én. A pelsőci, vígtelkei, szalóci, szilicei, berzétei, körösi, jólézi testvérekkel együtt vehettünk részt mindhárom este ez alkalmon, melyeken Kováts Zoltán, magyarországi nyugalmazott lelképásztor hirdette az Igét a 24. zsolttár alapján.

Dávid királynak Isten megengedte, hogy elfoglalja Jeruzsálemet, a „béke városát”, s oda vitesse a szövetség ládáját is. – Kapuk, emelkedjétek, jön a Dicsőség Királya!- Adventben mi így várjuk-e az Úr jövetelét, megnyitjuk szívünk ajtaját? Vágyunk-e bemenni a „béke városába”? Mint egy prófécia, ez a zsolttár örök bevonulásról szól.

Az Úr Jézust nem mint gyermeket, kisdédet kell befogadnunk, hanem mint hatalmas királyt, a dicsőségest, aki értünk szent áldozatot hozott. Dávidék alázatos szívvel, bűnbánattal várták az Urat,

nekünk is így kell Őt várnunk. Mint a tékozló fiú éreznünk kell, és meg is kell vallanunk, hogy nem vagyunk méltók arra, hogy visszafogadjanak az atyai házba. Ha töredelmes szívvel jövünk az Atyához, akkor kitérülnek a kapuk – Isten szíve is kitérül felénk. Az Úr Jézus az ajtó, nélküle nincs bemenetelünk a béke városába, a mennyei Jeruzsálembe. A Jelenések Könyvében hangzó hívás nekünk is szól: „Nézd, én nyitott ajtót adtam elédbe...” Mikor a szövetség ládája már Jeruzsálemben volt, jöttek a zarándokok, akiknek válaszolniuk kellett a kapuőrök-papok kérdéseire: - Ki mehet fel a Sion hegyére? - Akinek tiszta a szíve! - Kicsoda Ő, akit keresel? - Az erős Úr! A hatalmas Úr, az Isten!

Mi is ilyen zarándokok vagyunk, kérnünk kell az Urat, hogy mosson meg minket, mert csak tiszta szívvel járulhatunk Őhozá. Neki mindenre van hatalma, ha elesünk, ha gyengék vagyunk, Ő megerősíthet. Ezért állandóan növekednünk kell a hitben és az Ő erejét kérnünk, mert ha az ördög látja, hogy az Úrhoz akarunk menni, gonosz erejével azonnal munká-

hoz lát. Gondolatainkon, érzéseinken akar uralkodni. De Jézus Krisztus keresztje az örök kapu, Jeruzsálem kapui az örök kapuk, melyeken át bejuthatunk a mennyi béke városába. Úgy éljünk, hogy nevünk be legyen ott írva a Bárány vérével!

A tiszteletes úr a mindennapokból merített tanulságos történetekkel tette színesebbé mondanivalóját. Valóban lelkünk épülésére és hitünk mélyítésére szolgáltak ezek az alkalmak, melyek a várhosszúréti kultúrházat e három estén szent helyé emelték.

A záró alkalom után nem siettünk haza, hanem a bőséges szeretetvendégségen elbeszélgettünk kedves ismerőseinkkel, hittestvéreinkkel, a keresztyén könyvkiállításon szeretteinknek könyvet, naptárat vásárolhattunk. Isten iránti hálával köszönjük meg ezeket az áldott estéket a Mudi lelkészházaspárnak, Kása Gergelynek, André Jánosnak, Nyéky Miklósnak, valamint az Igével szolgáló Kováts Zoltánnak.

„Údv, dicsőség és hatalom legyen a mi Istenünknek!” (Jel 19:1)

Mixtaj Johanna

A Kárpát-medence Reformátussága

IV. KÁRPÁT-MEDENCEI MISSZIÓI ÉS DIAKÓNIAI KONFERENCIA - folytatás az előző számból -

Ötödike reggelén Püski Lajos lelképásztor tartotta az áhítatot ugyancsak a bibliaolvasó kalauz soron következő igéje, az I.Krón.11,9,15-19 versek alapján. Dávid két legénye életét kockáztatta Dávid elszólt kívánsága teljesítéséért. Ez arra tanított minket, hogy számba vegyük, milyen vezetők is vagyunk mi. Lehet mellettünk is kibontakozni, önként feladatot vállalni, áldozatot hozni? Mi a sikerünk titka, ha van? Dáviddal, vele volt az ÚR. Elmondhatjuk-e ezt mi is magunkról? Dávidtól tanulhatjuk az együttműködést.

Vass Edit Szeréna a Dunántúli Egyházkerület missziói arculatát tárta elénk, számokban a gyülekezeteket, lelkeket. Mindenek felett misszió? – volt előadásának címe és rá a válasz: igen. Ki kell építeni a kapcsolatokat a világ fiaival, változtatni kell a munkamódszereken, munkába kell állítani a laikusokat is. Vége van a tömeg-evangelizációnak, a személyes kapcsolatok idejét éljük. Egyaránt oda kell figyelni a hegyhátakon élő kis közösségekre, amelyekből virágzó gyülekezetek lehetnek és a nagyvárosok panell-rengetegeire. A személyes kapcsolatok mellett intézményekben is lehet dolgozni. Lehetőség van az egyetemi

lelkészre, kórház-, börtönmisszióra, családsegítő központokra, REND napokra (református egyházi napok Dunántúl), egyházkerületi honlapra, lelki kincsek tovább adására a kommunikációban. Összehangolt munkára van szükség, alázatra biblikus látásra, képzésekre, konferenciákra. Igen, mindennekfelett misszió!

Gilicze Andrásné lp., a *Református Nőszövetség országos titkára* beszámolt a Kárpát-medencei imanap idei témájáról, amelynek jelmondata „Egymás terhet hordozzátok” és tartalmának kidolgozója a Tiszántúli Egyházkerület. Minden egyháztest megkapta ennek anyagát.

A magyar református egyház és a *világmisszió* témában meghallgattuk *Jó András* beszámolóját, előadását erről a kérdéstről. Ő a feleségével, Angelikával végzett Indiában missziós munkát. Jézus, követőit arra hívja, hogy az ő dicsőségére éljünk, bizonyágtétellel, önfeláldozással, nem kötelességtudatból, hanem mentő szeretetből. A teljes ember missziója legyen a teljes ember felé, szem előtt tartva minden szükségletét, partneri viszonyban, nem ráerőltetéssel, kulturális érzékenységgel. Az egyéni és közösségi támogatás fontos imádságban és anyagilag. Jogosult a magyarok részvétele a világmisszióban, mert: -Isten minket is megtartott a történelemben,

- sohasem voltunk gyarmatosítók, ellenkezőleg, mindig vesztesek,
- ősi közös gyökereink vannak keleten, például testvérek a kazakok,
- orosz nyelvtudás lehetőséget teremt a szovjetudállamokban való misszióra.

A világmisszió kedvezően hat vissza a küldő egyházakra is. Az Interserve honlapján lehet bővebbet tudni a világmisszióról.

Fekete Erzsébet menekült missziót végzett Kongóban. Kiskorú gyermekeket tanított itthonról hozott didaktikai anyagok, játékok segítségével, mert ott a pusztá földön és falakon kívül semmi sincs. Képeket vetített a munkájáról és beszámolt az utazási nehézségekről, de a munka gyönyörűségéről is.

Sugár Tamás lelkipásztor Ciszjordániában végzett felügyeleti szolgálatot és beszámolt az *Izrael-Palesztin „megbékélés”* rendkívül kényes állapotáról. Filmet vetített az ottani életről – megdöbbentő volt!

Délután a *börtön misszió* vezető lelkipásztoraival valóságos elbűvöltek minket azzal a *bemutatóval*, amit szerveztek. Szabadult és még fogságukat töltő elítélteket hoztak közénk nagyszámban, akik bizonyágot tettek megtérésükről, kántori képzettségükről, amelyet a börtönben nyertek el. Ünnepezt a börtönmisszió, mert 20 éve létezik és tíz éve van lelkészi szolgálat is a börtönökben. Magyarországon 33 börtönben 11 református lelkész szolgál. Szénási Sándor lp. tartotta a bemutatót, Koroknai András lp. vezette le a bizonyágtételeket, E.Molnár misszióvezető lp. osztotta ki az emléklapokat. Vetített előadásban is követhettük a benti életet. Brill Péter tanulmányozta Kálvin Intitúciójának rövidített változatát. A bemutató végén, Magyaré Balogh Erzsébet egy kétkötetes teljes Intitúcióval ajándékozta meg Brill Pétert, hogy a büntetés hátralevő 5 évében tanulmányozza, majd adja tovább ezt a könyvet.

Szászfalvi László államtitkár úr megtisztelte konferenciánkat és biztosított az új kormány egyházpolitikájáról, amely nagyra becsüli az egyházakat, és helyre kívánja állítani a kormány és egyházak közötti bizalmat. Ennek érdekében sürgősségi intézkedéseket hoztak, tüzoltást végezve elmaradt járulékok kiadására, jogos egyháztulajdonok visszaszolgáltatására, addig is amíg elkészül a jövő évi költségvetés, és az a módosítási csomag a jogrendszeren, amelyet a parlament elé óhajtanak terjeszteni. A kormány számít az egyházak segítségére az ország erkölcsi, anyagi felemelésében. Napi szinten kívánnak kapcsolatokat tartani az egyházakkal, akár gyülekezetekkel is. Nagyon sok és kedvező változást készítenek elő az egyházi intézmények támogatására Kárpát-medencei egységben is gondolkodva.

Vacsora után újból találkoztak az egyes missziók tagjai megbeszélni saját előterjesztéseiket a kormány felé. A kórházmissziósok körében előadást tartott *Kerti Péter* vállalkozó, aki a debreceni nagyerdei egyházközösség gondnoka a *munkaszervezésről*, a jó időbeosztásról, az emberekkel jó hangulatban való együttműködésről. Aki vezető, az vonja be a munkatársakat a döntésekbe, az egyháztagokat meg kell kérdezni, hogy milyennek látják az egyházat, mit szeretnének. Istennel, hitben járva minden lehetséges. A munkánk az emberért van, legyünk, nyitottak, kreatívak.

Október hatodikán, az utolsó napon, a reggeli áhítaton lelkészek serege olvasta fel az efézusi levelet, miközben a szakaszokat elválasztva, a gyülekezet egy-egy kivetített énekverset énekelt.

Ez után még három előadást hallgattunk meg *Dr. Gál Sándor* beszámolt a *misszió* hagyományos és ettől eltérő formáiról a *Tiszántúli Egyházkerületben*. Vannak gyülekezetek, ahol többnemzedékes biciklitúrákat szerveznek, táborozásokat gyerekeknek, ifjaknak, de több nemzedéknek együtt is. Szerveznek konfirmandus találkozót, önkéntes beteglátogatók napját, gitártábor, lelkészi kiskört, kismama klubokat. A Kálvin év jegyében nagyközösségi találkozón 1700 résztvevő volt. Nagyon sikeresnek bizonyult a kontraszt kiállítás szenvedélybetegségekről.

75 gyülekezetben 70 lelkipásztor végzi munkáját, akik lelkésztételben tartanak 5-6 értekezletet évente különböző témákkal. Asztalközösséggel végzik, mert ez közösségépítő. Debrecenben a Hittudományi Egyetemen van misszióoktatás: hajléktalan-, cigány-, periférián élők-, halmozottan fogyatékosok közötti misszióra. Nincs lehetetlen Isten szolgálatában.

Czibere Károly, a *Szeretetszolgálati Iroda vezetője* a diakóniai előretéteket vázolta fel nekünk. *Püski Lajos*, a *Zsinati Bizottság elnöke* a missziói előretétekről beszélt.

Záró áhítatot úrvacsoravétellel *Szarka Miklós* nagytiszteletű úr tartott Jn.15,1-10 versek alapján. Az Úr Jézus Krisztus az igazi szőlőtő, nem

egy az igazak közül. Ha benne nem maradunk, ha csak az ő nevével visszaélve szolgálunk, akkor lemetszetünk és a tűzre vettetünk. Jézusban maradván szolgáljunk bátran, de a gyümölcsöt az Atya adja, övé a dicsőség.

Lejegyezte Csákiné Péter Gyöngyvér, az Erdélyi Református Nőszövetség kerületi jegyzője

fotók: Máté Gyuláné Judit

Keressük meg a Bibliában!

1. Erőm és ... az ÚR, benne bízik szívem. Ő megsegített, ezért ... a szívem, és énekelve adok neki hálát. (Zsolt. 28,...)
2. Ha ... teszel Istennek, ne halogasd teljesítését, mert nem telik neki kedve az ... Teljesítsd, amit megfogadtál! (Préd. 5,...)
3. URam, te vagy Izráel ..., megszegyenülnek mind, akik ... téged. A tőled elpártolók nevét a porba írják, mert elhagyták az URat, a ... forrását. (Jer. 17,...)
4. Az én Uram, az ÚR ... sem tesz addig, míg titkát ki nem jelenti ..., a prófétáknak. (Ám. 3,...)
5. Mert ... tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és ... köztetek marad! Ne féljetek! (Hag. 2,...)
6. „..., bizony, mondom néktek: aki hisz énbenem, azokat a ..., amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert én az Atyához megyek, (Jn. 14,...)
7. Most pedig a ... is végezzétek el, hogy amilyen az ... készsége, olyan legyen a véghezvitel is, aszerint, amitek van! (2Kor. 8,...)
8. Adja meg nektek .... gazdagsága szerint, hogy hatalmasan ... bennetek a belső ember az ő Lelke által; (Ef. 3,...)
9. Mert ha hiszünk, hogy ... meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is ... Jézus által, vele együtt. (1Thessz. 4,...)
10. ...ki az, aki bántalmaz titeket, ha ... igyekeztek a jóra? (1Pt. 3,...)

A megfejtéseket 2010. február 20-ig lehet beküldeni szerkesztőségünk címére:

Református Újság Szerkesztősége, Drahňov 216., 076 74. A nyertesek könyvjutalomban részesülnek.

Megfejtők névsora:

Halgas Ildikó, Kulcsod
Családi Irén, Nagymegyer
Mackó Zsuzsanna, Dolná Streda
Farkas Irma, Negyed
ö.zv.Józsa Andrásné, Negyed
ö.zv.Sándor Józsefné, Réte
ö.zv. Varga Béláné, Bátorkeszi
Pinke Júlia, Marcelháza
Baranyai Margit, Marcelháza
Kacz Mária, Macelháza
Dóczé Eszter, Marcelháza
Zsigó Mária, Martos
ö.zv.Bertók Istvánné, Barsvárad
ö.zv.Demény Lajosné, Nagysalló
Szalay Ferencné, Fél
Németh Sándorné, Nyírágó
ö.zv.Kovács Lajosné, Nagysalló
Kakas Sándor, Nagysalló
Pólya Gyuláné, Farnad
Gyén Éva, Léva
Veress Vilmos, Nyírágó
ö.zv.Földi Jenőné, Ersekkéty
Abosi Jánosné, Szeszta

Csáji Viktória, Nagyida
ö.zv.Kövesdi Jánosné, Reste
Pataky Bertalanné, Migléc
ing.Damko Valéria, Reste
Körtvély Péter, Tornagörgő
Szanyi Mária, Rozsnyó
Komjáty Istvánné, Felsőlanc
Rontó András, Nagyida
Farkas Zsuzsanna, Migléc
ö.zv.Gálffy Gusztávné, Migléc
Barta Irén, Áj
Szanko Mónika, Berzete
Soltész Ferencné, Perény
Végvári Zoltánné, Perény
Turóczy Vilmosné, Szádalmás
Kardos Béláné, Szádalmás
Szabó Gyuláné, Lúcska
Bók Zoltánné, Királyhelme
Galambos Zoltánné, Tiszacsernyő
Tóth Beáta, Nagykövesd
Pál Éva, Nagytárkány
Csernyánszky Erzsébet, Imreg
Kiss Magdaléna, Bodrogszerdahely

ö.zv.Taskovics Lászlóné, Bodrogszerdahely
Visnyai Ilona, Bodrogszerdahely
Egri Klára, Örös
Illés Éva, Örös
Oláh Istvánné, Hardicsa
Peti Sándor, Hardicsa
Balogh Erzsébet, Mokcsa
Pachota Istvánné, Deregyő
Révész Tiborné, Iske
Kalán Anikó, Iske
ö.zv.Halász Andrásné, Iske
Kondor Lászlóné, Vajkóc
ö.zv.Szanyi Gyuláné, Kaposkelecseny
Géczi Csabáné, Nagykapos

Nyertesek:

Pál Éva, Nagytárkány
ö.zv. Kövesdi Jánosné, Reste
ö.zv. Kovács Lajosné, Nagysalló
ö.zv. Józsa Andrásné, Negyed
ö.zv. Sándor Józsefné, Réte
ö.zv. Halász Andrásné, Iske